

[Anne Grete Holmsgård]

Det kalder jeg i hvert tilfælde ikke saglig oplysning fra bankernes side. Det kan da godt være, at der er mange af den million, der bagefter har fundet ud af, at det rent faktisk var et Dankort, de fik, men det vidste de ikke i begyndelsen. Jeg mener, det simpelt hen er groft bondefangeri, hvor man forsøger at føre en masse folk over på et bestemt system, som man ønsker introduceret uden at gøre klart på forhånd, hvad det faktisk er for et kort, de får udleveret, hvad det kan bruges til, og hvad hensigten er med det.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (UP):

Direkte forkert fremlagt, fru Anne Grete Holmsgård! Man får sine kort ombyttet, men således, at hvis man har lyst til det, så kan man fortsat udelukkende bruge kortene som hævekort. Der er hægtet en service på, en yderligere funktion, som man kan benytte, hvis man har lyst til det, det er fuldstændig frivilligt.

Jeg beklager, at fru Anne Grete Holmsgård ikke kan forstå det, men sådan er det altså rent faktisk. Jeg vil godt tage mig på at forklare det bagefter, men jeg synes dog, at vi af hensyn til folketinget ikke skal bruge mere tid på det her. Dankortet har man ikke pligt til at bruge som Dankort, man kan godt udelukkende bruge det som hævekort.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 104 om betalingskort, fru Lilli Gyldenkilde, har ordet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

En gang imellem kan man stille sig selv det spørgsmål, hvor naiv man har lov til at være, i hvert fald uden at blive gjort opmærksom på det. Det er jeg nødt til at sige om VS' forslag, og jeg siger det med beklagelse, for jeg kan ikke lide at sige det.

Vi husker alle sammen udmærket diskussionen i foråret, og det kommer ikke bag på nogen, at man er gået så vidt, som man er, at Dankortet er en realitet. Det forekommer mig grotesk, at vi skal klandre bankfolk og PKK for deres travlhed omkring dette. Det var det, det handlede om, da vi sidst diskuterede herinde, og det blev tydeligt lagt op fra folketingets flertals side, at de bare kunne gå

i gang med lige så mange kort de ville, dagen efter at vi havde vedtaget den dagsorden. Det var det, det handlede om. Jeg synes, at vi skal være redelige, og at vi skal være så ærlige, som vi nu kan være, og det prøver jeg altså på at være ved at sige, at det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte VS' forslag.

Til gengæld vil jeg godt sige, at det, at der blev tale om, at der skulle lovgives på dette område, skyldtes et pres ene og alene fra socialdemokratiet, de radikale, VS og ikke mindst SF. Men jeg må stadig væk sige, at der var ikke tale om, at hverken socialdemokratiet eller de radikale ville hindre, at et Dankort blev indført, inden lovgivningen blev gennemført. Det skal altså siges, for at det skal stå helt klart.

Jeg har lyst til at sige, at vi har været imod dette kort hele tiden, fordi vi ikke kan undgå at se, hvor det fører os hen, nemlig til endnu mere registrering, endnu større afhængighed af pengeinstitutterne, og det fører også til en butiksstruktur med færre små butikker og flere store. Det er det modsatte af, hvad vi ønsker. Uanset hvad hr. Sønderby siger, lader det nære samfund sig ikke opretholde, hvis vi bare kører los med systemer af denne slags uden at sikre beskyttelse af dem, der skal bruge det.

Alle vi, der er skæve på en eller anden måde, kan formodentlig ikke få kortet, i hvert fald ikke de 50.000, der efterhånden er under fattigdomsgrænsen. Erfaringer fra Sverige viser allerede, at man næsten ikke kan komme til at betale med andet end kort derovre. Der er forretninger, der bliver mugne, når man kommer med kontanter og checks, og siger: ja men har I ikke et eller andet kort, I kan betale med? Så det dér med, som flere ordførere har været inde på, at der er frivillighed i dette, gælder ikke. Det er så som så med frivilligheden. Det skal vi ikke glemme.

Nu vel, vi er formodentlig de eneste i folketinget, som ikke ønsker, at man indfører disse kort, så vi kan jo godt stå den ene gang efter den anden og sige til hinanden, at det skal vi ikke, men det kommer vi ikke videre af.

Det, det nu handler om for os – for vi vil godt videre – er selvfølgelig at få en lovgivning, der sikrer frivillighed, gennemskuelighed og forhindrer misbrug af registrerede oplysninger. Det er vi meget optaget af, og vi